

DECEMBER 1998-NR.4
SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

Dit is de vierde Nieuws-brief van het Marjolein Roskam Fonds. Hierin willen we u op de hoogte houden van de ontwikkelingen in het afgelopen jaar. 't Spijt ons dat deze Nieuwsbrief zo lang op zich heeft laten wachten. Dit had niet mogen gebeuren en wij zullen onze uiterste best doen om dit in de toekomst te voorkomen. Uiteraard hebben we ook in 1997 en in 1998 weer geld overgemaakt naar Etafeni, het project waarbij moeders kleine kinderen opvangen in de township Nyanga (Kaapstad).

Om te beginnen willen we in herinnering brengen waarom het Marjolein Roskam Fonds in 1994 is opgericht. Het volgende stukje is geschreven door Karel Roskam, de vader van Marjolein:

Marjolein Christina Roskam, 27 april 1969 - 28 juni 1993

Het was een indrukwekkende reis door Zimbabwe in 1989. De twee zusjes Roskam keken hun ogen uit bij de Victoria watervallen, maar ook in het vluchtelingenkamp Nyangombe. Marjolein had al besloten dat ze zich in haar studie psychologie op kinde-

ren zou specialiseren, maar toen in Zimbabwe besloot ze zich na haar studie te richten op vluchtelingen-kinderen in Zuidelijk Afrika.

Tot die fatale zomerse dag, vier jaar later, in 1993. Caroline's huwelijk kon 1 juli niet doorgaan, want Marjolein was op de terugweg van het vrijgezellenfeestje dodelijk verongelukt. Het leven van de familie Roskam veranderde abrupt in machteloze uitingen van verdriet: Marjolein zouden we nooit meer in leven zien. Ze was over het stuur van haar brommer gevlogen en had haar nek gebroken. Het was een stom ongeluk op een smal fietspad waar het autosluipverkeer de verkeerszuil op de vluchtheuvel omver had gereden. Het was weer een prachtige zomerse dag, op 2 juli, in het crematorium met ontroerende toespraken. Een bijzondere sfeer vol verdriet en vol genegenheid voor Marjolein. Haar as is verstrooid op Terschelling, maar Marjolein zal twee keer dood gaan, zoals Bram Vermeulen in zijn lied zingt: "Ik ben niet echt dood, moet je weten. 't Is mijn lichaam dat ik achterliet. Dood ben ik pas als jij mij bent vergeten."

Aan het einde van Marjolein's

leven werd het Marjolein Roskam Fonds geboren om de gedachte aan haar vast te houden. Het ingezamelde geld wordt gebruikt voor projecten ten behoeve van mensen aan de onderkant in Zuidelijk Afrika die haar instemming zouden hebben.

Van de moeders van Etafeni kregen we onlangs weer een brief over hoe het met hen gaat. Er zijn nu drie speelgroepen, met tachtig kinderen in de leeftijd van twee tot zes jaar. Er zijn acht groepsleiders, waarvan er een de ouders thuis bezoekt en hen leert thuis met de kinderen te spelen. Regelmatig wordt er vergaderd over de voortgang en de problemen van het project. Van oude materialen wordt speelgoed gemaakt. Binnenkort wil men ondanks alle problemen een uitje organiseren voor de kinderen, waarbij het strand wordt bezocht. De ouders van de kinderen zijn zelf vaak nog kinderen, en het project ontvangt dan ook nauwelijks inkomsten van de ouders. Dit is een groot probleem en de moeders vragen ons dringend om het project te blijven steunen.

Ds. Beyers Naudé over Etafeni.

In november vorig jaar was ds. Beyers Naudé in Nederland in verband met het uitkomen van zijn biografie. In het volle programma had zijn gastvrouw en ons bestuurslid, Barty Lührman, mij uitgenodigd om te komen lunchen en iets over het fonds en Etafeni te vertellen.

Ds. Beyers Naudé en zijn vrouw wisten, via de al lang bestaande contacten met Karel en Annelies Roskam, van Marjolein, en het fonds. Zij waren zeer geïnteresseerd, zoals zij belang stellen

in dingen die mensen betreffen. Ter toelichting op het Etafeni project had ik de videoband meegenomen die een paar jaar geleden door Karel Roskam is gemaakt. Het afspelen leverde ons nogal wat problemen op: noch Barty, noch Beyers, noch ik kregen het apparaat aan de gang, op onze knieën op de grond. Een schoonzoon bracht uitkomst.

Ds. Beyers Naudé en zijn vrouw waren erg onder de indruk van de kinderen en de vrijwilligers van Etafeni. Zij kennen de problemen en de armoede van de zwarte bevolking. „Dit soort projecten waar kinderen weer een beetje vaste grond onder de voeten krijgen, is ontzettend belangrijk voor de opbouw en de stabiliteit van ons land“, zei hij. Een aansporing om verder te gaan.

Jan de Vletter (voorzitter)

Bovengenoemde video is in een Nederlandse en Engelse versie te leen bij het secretariaat van het Marjolein Roskam Fonds. Een gebruiksaanwijzing voor de videorecorder kunnen we helaas niet leveren!

Een bijdrage voor Umzamo.

Het bestuur heeft besloten om naast Etafeni ook projecten van Umzamo in Kaapstad te gaan steunen. Om te beginnen met een binnenkort over te maken bijdrage van 11.000 rand (ongeveer F 3.700,-). Umzamo is een organisatie die zich bezighoudt met o.a. verbetering van huisvesting voor de zwarte bevolking. Daarbij gaat het om mensen die nu in zgn. hostels, opvangcentra, wonen. Tienduizenden mensen wonen op deze manier, met minimale privacy en nauwelijks voorzieningen. In en om die hostels zijn er

de vele kinderen, voor wie een beetje opvang nodig is. Vorig jaar was ik met een delegatie van het ministerie van VROM bij dergelijke projecten, en hebben we Umzamo leren kennen. Een serieuze en stevige organisatie, waarmee inmiddels contacten op het gebied van de volkshuisvesting zijn opgebouwd. De mensen van Umzamo bleken overigens het Etafeni project te kennen, en te waarderen. Het leek ons goed om wat verbreding in de besteding van het geld te zoeken; want er is veel nodig.

Jan de Vletter.

Zoals u wellicht gemerkt heeft is het adres van de penningmeester van het Marjolein Roskam Fonds veranderd. Dit komt omdat Ross Aitken verhuisd is naar Zuid-Afrika. Hilde Dijksterhuis heeft zijn taken als penningmeester tijdelijk overgenomen. Haar adres is Orteliuskade 41-2, 1057 AH Amsterdam.

Vanuit Zuid-Afrika heeft Ross Aitken het bestuur geattendeerd op een kleuterschool, Sivuleleni Pre-Primary School, in zijn nieuwe woonplaats Bergville. Men is er noodgedwongen meer gericht op overleven en verzorgen dan op lesgeven. Spelmateriaal als verf en lijm zijn er nauwelijks. Het dieet is erg eenzijdig. De school moet het hebben van wat de ouders kunnen betalen. Op dit moment gaat dat nog omdat er in de omgeving een groot project is van het ministerie van Water ('Working for Water') dat veel mensen op dagbasis in dienst heeft. Maar dat komt binnenkort ten einde en dan is de werkloosheid en armoede weer terug op het niveau van voorheen. Het hoofd van de school

heeft een lijst gemaakt met dingen die ze dringend nodig hebben. Hierop staan zaken als een bezem, lijm, buitenspeelgoed, potloden en penningen, een grote pan, handdoeken, toiletpapier, enzovoort. Daarnaast dient het dak van de school dringend gerepareerd te worden. Het bestuur van het Marjolein Roskam Fonds heeft besloten ook deze school te steunen en zal binnenkort 6.000 rand aan hen overmaken.

De financiële stand van zaken:

In 1997 maakten we 11.000 rand (= F 4.477,-) over naar Etafeni. De overige kosten bedroegen in 1997 F 400,25. De stand op 31 december 1997: F 53.442,27

In 1998 maakten we wederom 11.000 rand (= F 3.718,-) over naar Etafeni.

De bijdragen aan de projecten Umzamo (11.000 rand) en Bergville (6.000 rand) zullen binnenkort worden overgemaakt. Een volledig financieel jaarverslag is op te vragen bij het secretariaat van het Marjolein Roskam Fonds.

Het bestuur is alle donateurs zeer erkentelijk voor hun bijdragen. Dankzij u kan het Marjolein Roskam Fonds vele kinderen in Zuid-Afrika helpen. Wij hopen dat u ook in 1999 het Fonds zult blijven steunen.

Het gironummer van het Marjolein Roskam Fonds is nog steeds Marjoleins oude nummer: 4550697, in Amsterdam.

Het adres van het secretariaat:
Floralialaan 46
1402 NL Bussum
tel. 035 6938971

We wensen u voor 1999 veel geluk en gezondheid toe!!!